

NL

KRANT LE PHARE

21 januari 1947

Pagina 2

Visioenen uit de kindertijd - bron

POUCETTE FAUCONIER

Door **Paul-Henri BOURGUIGNON**

Het is altijd een plezier om een tentoonstelling van de zeer jonge en spontane Poucette Fauconier te bezoeken, want ze lokt je met een oprechtheid die bijna nooit verdwijnt, oprechtheid, in gevoel en in vakmanschap. Dit is wat de meeste van haar schilderijen geven, een vleugje vertrouwddheid, zelfs intimiteit, want het is in haar eigen leven dat ze bezoekers uitnodigt om een wandeling te maken.

De meeste jonge schilders, hebben een natuurlijke neiging om zich te verenigen, een meer dan normale neiging, die het resultaat is van een zekere vrijgevigheid die inherent is aan de jeugd, waardoor men zich kan wijden aan een programma, aan een doctrine. In tegenstelling tot die neiging, probeert Poucette Fauconier zich te onderscheiden met haar eigen persoonlijkheid.

Weinig jonge kunstenaars hebben zo weinig van anderen geleend, want we denken dat ze absoluut niet in staat is om zich aan regels te houden of recepten toe te passen.

Bovendien is er in haar manier van schilderen geen methode, want ze praat vanuit bronnen, vertelt instinctief.

Ze negeert de regels, het perspectief, de verhoudingen en ze doet dat bewust, omdat het haar eigen instinct is dat haar leidt.

Zelfs als ze fouten maakt, omdat ze soms iets verkeerd doet, doet ze dat met zoveel gratie en met zoveel openhartigheid en natuurlijkheid dat het resultaat nog steeds is zoals het moest zijn.

De vervormingen die ze haar personages toebrengt, hoewel soms zeer gedurfd en zeer onverwacht, zijn niet schokkend, omdat ze spontaan zijn, misschien voortkomen uit haar fantasie, maar nooit berekend en onderzocht.

Bovendien is het deze manier van zichzelf volledig geven met zoveel vindingrijkheid, die haar werken zo'n sfeer van charme en frisheid geven.

Geen voorbedachte rade in de schilderijen die ze ons in galerie Manteau laat zien, maar spontaniteit, enthousiasme, leven.

Zie bijvoorbeeld "Nus à la Harpe", "Le Drame au Cirque" of "Grand-mère en visite". Dit zijn ongetwijfeld dingen die ze heeft meegemaakt, zonder te willen bedriegen.

Wat een menselijkheid, met een komische uitstraling, want haar personages hebben altijd een ziel. Ze zijn veel meer dan vrijwillige modellen, omdat we ze kunnen voelen, leven door hun houding en hun blik; de anekdote die Poucette Fauconier ons probeert te vertellen.

Als het om kleur gaat, zijn het vaak pure tinten die de kunstenaar gebruikt. Een eerlijke, trouwe kleur, die die lichtgevende ventilatie mogelijk maakt die in sommige werken wordt aangetroffen. Zie, om er maar één te noemen: "Het raam op de tuin".

Laten we de hoop uitspreken dat zij deze visie op de kindertijd, de bron van zoveel vreugde, frisheid en spontaniteit, altijd zal behouden.